

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. birželio 11 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Žemės ūkis — Bendras rinkų organizavimas — Cukrus — Sandėliavimo išlaidų kompensavimas — Reglamentas (EEB) Nr. 1998/78 — 14 straipsnio 3 dalis — Reglamentas (EEB) Nr. 2670/81 — 2 straipsnio 2 dalis — C cukraus pakeitimas eksporto tikslais — Sąlygos — Fizinis C cukraus pakeitimas pakaitiniu cukrumi — Pakeitimas tik cukrumi, kurį pagamino tos pačios valstybės narės teritorijoje įsisteigęs gamintojas — Galiojimas atsižvelgiant į SESV 34 ir 35 straipsnius“

Byloje C-51/14

dėl *Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen* (Vokietija) 2014 m. sausio 17 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2014 m. vasario 4 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

prieš

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, teisėjai K. Jürimäe (pranešėja), J. Malenovský, M. Safjan ir A. Prechal,

generalinis advokatas M. Wathelet,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. sausio 7 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG*, atstovaujamos *Rechtsanwalt D. Ehle*,

— *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung*, atstovaujamos W. Wolski ir J. Jakubiec,

— Europos Komisijos, atstovaujamos P. Rossi ir G. von Rintelen,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

* Proceso kalba: vokiečių.

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1978 m. rugpjūčio 18 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 1998/78, nustatančio cukraus sandėliavimo išlaidų kompensavimo taisyklės (OL L 231, p. 5), iš dalies pakeisto 1988 m. birželio 13 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 1714/88 (OL L 152, p. 23; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 8 t., p. 70; toliau – Reglamentas Nr. 1998/78), 14 straipsnio 3 dalies išaiškinimo ir 1981 m. rugsėjo 14 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2670/81, nustatančio išsamias įgyvendinimo taisyklės dėl virškvotinės cukraus produkcijos (OL L 262, p. 14; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk. 5 t., p. 85), iš dalies pakeisto 1988 m. gruodžio 14 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 3892/88 (OL L 346 p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 8 t., p. 157; toliau – Reglamentas Nr. 2670/81), 2 straipsnio 2 dalies išaiškinimo ir galiojimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG* (toliau – *Pfeifer & Langen*) ir *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung* (Federalinė žemės ūkio ir maisto tarnyba, toliau – BLE) ginčą dėl kompensacijų už cukraus sandėliavimo išlaidas, kurias *Pfeifer & Langen* neteisėtai gavo pakenkdama Europos Sąjungos finansiniams interesams, grąžinimo.

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EEB) Nr. 1785/81

- 3 1981 m. birželio 30 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1785/81 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo (OL L 177, p. 4), iš dalies pakeisto 1989 m. balandžio 18 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 1069/89 (OL L 114, p. 1; toliau – pagrindinis reglamentas), 3, 11 ir 15 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„<...> siekiant užtikrinti, kad [Sąjungos] cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojai galėtų pasinaudoti reikiamomis garantijomis, susijusiomis su užimtumu ir gyvenimo lygiu, reikia numatyti tinkamas priemones cukraus rinkai stabilizuoti <...>

<...>

<...> priežastys, dėl kurių [Sąjunga] iki šiol išsaugojo cukraus <...> gamybos kvotų sistemą, neišnyko; <...> tačiau ši sistema turėtų būti pakeista atsižvelgiant į paskutinius gamybos pokyčius ir siekiant [Sąjungoje] sukurti priemones, būtinas, kad būtų galima teisingai, bet ir veiksmingai užtikrinti, jog gamintojai patys apmokėtų visas [Sąjungoje] pagamintos produkcijos pertekliaus realizavimo išlaidas; <...>

<...>

<...> gamybos kvotų paskirstymas įmonėms yra priemonė, užtikrinanti, kad gamintojams bus mokama Bendrijos kainomis ir jie turės rinką savo produkcijai realizuoti, perleidžiant kvotas gamybos regionų viduje būtina atsižvelgti į visų suinteresuotųjų šalių, visų pirma į cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojų, interesus;

<...>“

4 Pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Šiame straipsnyje nurodytomis sąlygomis numatoma taikyti sandėliavimo išlaidų kompensavimo sistemą, kurią sudaro fiksuoto dydžio mokėjimas ir jo finansavimas iš surinkto mokesčio.

<...>

2. Sandėliavimo išlaidas už:

— baltąjį cukrų,

<...>

pagamintą iš [Sąjungoje] išaugintų cukrinių runkelių arba cukranendrių, fiksuoto dydžio suma padengia valstybės narės.

<...>“

5 Pagrindinio reglamento 24 straipsnis nustatė kiekvienų prekybos metų (t. y. nuo vieno metų liepos 1 d. iki kitų metų birželio 30 d.) bazinius A cukraus ir B cukraus kiekius, kuriuos valstybės narės turi paskirstyti savo teritorijoje įsisteigusiems cukraus gamintojams (toliau – gamintojai). Kiekvieniems prekybos metams gamintojams buvo atitinkamai paskirta A kvota arba B kvota. Kiekis, pagamintas viršijus A ir B kvotas, vadinamas C cukrumi.

6 Šio reglamento 26 straipsnyje išdėstyta:

„1. <...> į kitus prekybos metus pagal 27 straipsnį neperkeltas C cukrus <...> negali būti realizuojamas <...> vidaus rinkoje, o turi būti eksportuojamas neperdirbtas iki sausio 1 d., einančios po atitinkamų prekybos metų pabaigos.

<...> šiam cukrui [8 straipsnis netaikomas] <...>“

<...>

3. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės tvirtinamos 41 straipsnyje nustatyta tvarka.

<...>“

Reglamentas Nr. 1998/78

7 Reglamente Nr. 1998/78 nustatytos pagrindinio reglamento 8 straipsnyje numatytos cukraus sandėliavimo išlaidų kompensavimo sistemos taisyklės.

8 Šio reglamento 14 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Jeigu C cukraus kiekis eksporto tikslais pakeičiamas atitinkamu A ar B cukraus kiekiu, nuo tos dienos, kai užbaigiami eksporto formalumai, pakeistas kiekis kompensacijos suteikimo tikslais laikomas A cukrumi.“

Reglamentas Nr. 2670/81

9 Remiantis pagrindinio reglamento 26 straipsnio 3 dalimi priimtame Reglamente Nr. 2670/81 nustatytos sąlygos, kuriomis laikoma, kad C cukrus buvo eksportuotas.

10 Reglamento Nr. 2670/81 5 konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„<...> gamintojui turėtų būti leidžiama eksportuoti ne jo paties pagamintą cukrų <...>; <...> tokiu atveju būtina numatyti, kad jis mokėtų vienodo dydžio sumą, kurią visada būtų galima laikyti gražinamąją išmoką už bet koki tokiu būdu gautą pelną [tokiu atveju turėtų būti numatyta sumokėti fiksuoto dydžio sumą, kuri visais atvejais galėtų būtų laikoma kompensacija už bet kokią naudą, kuri gali būti gaunama iš tokio pakeitimo];

<...>“

11 Šio reglamento 2 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„[C cukraus eksporto] įrodymas – tai:

- a) eksporto licencija, kurią šio straipsnio 1 dalyje paminėta valstybės narės kompetentinga institucija <...> išduoda gamintojui;
- b) <...> dokumentai, kuriuos reikia pateikti norint susigrąžinti užstatą;
- c) gamintojo pareiškimas, kad šį virškvotinį cukrų <...> pagamino jis pats.

<...>

Eksporto tikslams gamintojas gali pakeisti virškvotinį cukrų arba virškvotinę izogliukozę kitu tos pačios valstybės narės teritorijoje įsisteigusio gamintojo pagamintu natūralaus pavidalo baltuoju cukrumi [, kurio Kombinuotosios nomenklatūros, pateiktos 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priede, kodas 1701], arba kita izogliukoze. Tuo atveju šį pakeitimą darantis gamintojas privalo sumokėti 1,25 [euro] už 100 kg cukraus <...>

<...>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 12 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad cukraus perdirbimo įmonei *Pfeifer & Langen* nuo 1987–1988 iki 1996–1997 prekybos metų pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 2 dalį buvo kompensuotos baltojo cukraus sandėliavimo išlaidos pagal bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo sistemą (toliau – cukraus BRO).
- 13 1997–2003 m. *Pfeifer & Langen* atžvilgiu vyko tyrimas dėl sukčiavimo nurodytais prekybos metais gaunant kompensacijas už baltojo cukraus sandėliavimo išlaidas. Ši bendrovė, be kita ko, buvo kaltinama tuo, kad 1990–1991 prekybos metais gamybos kvotas viršijantį cukrų – šiuo atveju laikomo C cukrumi – kiekį deklaravo kaip kompensacijos reikalavimus atitinkantį cukrų.
- 14 Šiuo klausimu *Pfeifer & Langen* nurodė, kad 1990–1991 prekybos metais įsigijo tam tikrą kiekį Prancūzijoje pagal gamybos kvotas pagaminto cukraus – šiuo atveju A cukraus ir B cukraus. Šis cukrus iš Prancūzijos buvo atgabentas į vieną iš Vokietijoje esančių *Pfeifer & Langen* įmonių ir į apskaitą įtrauktas kaip kvotinis cukrus. Tačiau jis nebuvo laikomas nuosavose šios bendrovės saugyklose, o išrašius naujus gabenimo dokumentus buvo nugabentas į Antverpeno (Belgija) uostą siekiant jį kaip C cukrų eksportuoti už Sąjungos ribų. Tuomet *Pfeifer & Langen* atitinkamą cukraus perprodukcijos kiekį (toliau – nagrinėjamas C cukrus) deklaravo kaip kvotinį cukrų, už kurio sandėliavimo išlaidas paprašė skirti kompensaciją.

- 15 2003 m. sausio 30 d. sprendimu už sandėliavimo išlaidų kompensavimą atsakinga institucija BLE iš dalies panaikino *Pfeifer & Langen* skirtą kompensaciją už sandėliavimo išlaidas nuo 1990 m. liepos mėn. iki 1991 m. birželio mėn. ir pareikalavo grąžinti sumokėtą sumą. *Pfeifer & Langen* pateikė prieštaravimą dėl šio sprendimo.
- 16 2006 m. spalio 4 d. sprendimu BLE atmetė *Pfeifer & Langen* prieštaravimą dėl nagrinėjamo C cukraus.
- 17 2006 m. lapkričio 7 d. *Pfeifer & Langen* dėl pastarojo BLE sprendimo pateikė skundą *Verwaltungsgericht Köln* (Kelno administracinis teismas). Skunde ši bendrovė, be kita ko, teigė, kad eksporto tikslais nagrinėjamą C cukrų teisėtai pakeitė atitinkamu kvotinio cukraus iš Prancūzijos kiekiu, todėl šis C cukrus atitiko sandėliavimo išlaidų kompensavimo reikalavimus pagal Reglamento Nr. 1998/78 14 straipsnio 3 dalį.
- 18 2009 m. lapkričio 25 d. sprendimu *Verwaltungsgericht Köln* atmetė *Pfeifer & Langen* skundą dėl šios bendrovės atlikto cukraus pakeitimo. Šiuo klausimu minėtas teismas nurodė, kad toks pakeitimas neatitinka Reglamento Nr. 2670/81 2 straipsnio 2 dalies antros pastraipos, pagal kurią reikalaujama, kad pakaitinis cukrus būtų pagamintas kito toje pačioje valstybėje narėje įsisteigusio gamintojo.
- 19 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kuriam *Pfeifer & Langen* dėl šio sprendimo pateikė apeliacinį skundą, mano, kad jo nagrinėjamos bylos baigtis priklauso nuo to, ar galima eksporto tikslais pakeisti C cukrų, kai gamintojai įsisteigę skirtingose valstybėse narėse, o tam reikia nustatyti, kuri nuostata – Reglamento Nr. 1998/78 14 straipsnio 3 dalis ar Reglamento Nr. 2670/81 2 straipsnio 2 dalis – taikytina pagrindinės bylos aplinkybėms. Nors abi šios nuostatos reglamentuoja C cukraus pakeitimą, Reglamento Nr. 1998/78 14 straipsnio 3 dalyje nenumatyta jokia speciali sąlyga, o Reglamento Nr. 2670/81 2 straipsnio 2 dalyje reikalaujama, kad pakaitinis cukrus būtų pagamintas toje pačioje valstybėje narėje įsteigto gamintojo.
- 20 Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nuomone, reikia išsiaiškinti, ar šiomis nuostatomis reikalaujama, kad pradinis C cukraus kiekis būtų fiziškai pakeistas pakaitinio cukraus kiekiu, ar vis dėlto pakanka šiuos kiekius pakeisti apskaitoje. Galiausiai, jeigu pagrindinėje byloje būtų taikoma Reglamento Nr. 2670/81 2 straipsnio 2 dalis, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar apribojimas, pagal kurį keitimas galimas vien tarp toje pačioje valstybėje narėje įsteigtų gamintojų, nėra laisvo prekių judėjimo Sąjungoje apribojimas.
- 21 Tokiomis sąlygomis *Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen* (Šiaurės Reino-Vestfalijos vyriausiasis administracinis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:
1. Ar Reglamento Nr. 1998/78 14 straipsnio 3 dalyje, kiek tai susiję su kompensacija už sandėliavimo išlaidas, cukraus pakeitimas reglamentuojamas išsamiai ir šioje nuostatoje nenustatyta sąlyga, kad pakaitinis cukrus turi būti pagamintas kito tos pačios valstybės narės teritorijoje įsisteigusio gamintojo?
 2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar pagal Reglamento Nr. 1998/78 14 straipsnio 3 dalį reikalaujama, kad, siekiant gauti kompensaciją už sandėliavimo išlaidas, pakaitinis C cukrus cukraus gamintojo įmonėje būtų „pakeistas fiziškai“?
 3. Jeigu cukraus pakeitimui taikoma Reglamento Nr. 2670/81 2 straipsnio 2 dalis, ar pagal ją reikalaujama, kad, siekiant gauti kompensaciją už sandėliavimo išlaidas, keičiamas C cukrus cukraus gamintojo įmonėje būtų „pakeistas fiziškai“?
 4. Papildomai: ar Reglamento Nr. 2670/81 2 straipsnio 2 dalis negalioja tiek, kiek joje reikalaujama, kad pakaitinis cukrus „būtų pagamintas kito tos pačios valstybės narės teritorijoje įsisteigusio gamintojo“?

Dėl prejudicinių klausimų

Pirminės pastabos

- 22 Pirmiausia reikėtų priminti, kad įgyvendinant cukraus BRO pagrindiniame reglamente numatyta nacionalinių kvotų sistema, skirta cukraus gamybai Sąjungoje. Pagal šio reglamento 24 straipsnį valstybės narės, laikydamosi bazinių joms paskirtų kiekių, visiems jų teritorijoje įsisteigusiems cukraus gamintojams paskiria A kvotą arba B kvotą. Neviršijus kvotų pagamintas cukrus gali būti paleidžiamas į apyvartą Sąjungoje ir jam taikomos įvairios gamybos rėmimo priemonės.
- 23 Viršijus kiekvienam gamintojui paskirtas kvotas pagamintas cukrus, t. y. C cukrus, savo ruožtu negali būti realizuojamas vidaus rinkoje. Pagal pagrindinio reglamento 26 straipsnį toks neperdirbtas cukrus iš principo turi būti eksportuojamas už Sąjungos ribų iki sausio 1 d., einančios po atitinkamų prekybos metų pabaigos.
- 24 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 2670/81 1 ir 2 straipsnių, kiekvienas cukraus gamintojas iš principo privalo eksportuoti savo pagamintą C cukrų. Tačiau, kaip pabrėžiama šio reglamento 5 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos teisės aktų leidėjas manė, kad tikslinga šiems gamintojams numatyti galimybę tam tikrais atvejais eksportuoti ne jų pačių pagamintą cukrų.
- 25 Tuo tikslu minėto reglamento 2 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje numatytas mechanizmas, pagal kurį gamintojui leidžiama eksporto tikslais pakeisti C cukraus kiekį, kurį jis privalo eksportuoti, atitinkamu kvotinio cukraus kiekiu, kurį pagamino kitas tos pačios valstybės teritorijoje įsisteigęs gamintojas. Taigi iš šios nuostatos išplaukia, kad, atlikus apskaitoje pakeitimą, pakeistas cukrus, kuris iš pradžių buvo priskirtas prie C cukraus kategorijos, įgyja kvotinio cukraus statusą ir gamintojas jį gali paleisti į laisvą apyvartą vidaus rinkoje, o pakaitinis cukrus, kuris pradžioje buvo pagamintas laikantis kvotos, eksportuojamas kaip C cukrus.
- 26 Antra, primintina, kad pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta cukraus sandėliavimo išlaidų kompensavimo sistema, pagal kurią valstybės narės privalo fiksuoto dydžio suma kompensuoti gamintojams jų patirtas sandėliavimo išlaidas. Remiantis minėto reglamento 26 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, kompensuoti galima tik pagal A ir B kvotas pagaminto cukraus sandėliavimo išlaidas, bet ne C cukraus sandėliavimo išlaidas.
- 27 Atsižvelgiant į šias pastabas, reikia atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimus.

Dėl pirmojo ir ketvirtojo klausimų

- 28 Pirmuoju ir ketvirtuoju klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, viena vertus, ar kartu skaitomas Reglamento Nr. 1998/78 14 straipsnio 3 dalį ir Reglamento Nr. 2670/81 2 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą reikia aiškinti taip, kad esant tokiai situacijai, kokia susiklostė pagrindinėje byloje, kai gamintojas nori eksporto tikslais pakeisti C cukraus kiekį atitinkamu kvotinio cukraus kiekiu, kurį pagamino kitas gamintojas, kompensuojant sandėliavimo išlaidas reikia atsižvelgti į pastarojoje nuostatoje numatytas sąlygas, ir, kita vertus, ar ši nuostata galioja pagal Sąjungos teisę tiek, kiek ja reikalaujama, kad pakaitinis cukrus būtų pagamintas kito tos pačios valstybės narės teritorijoje įsisteigusio gamintojo.
- 29 Pirmiausia primintina, kad Reglamento Nr. 1998/78 14 straipsnio 3 dalyje numatyta, jog tuo atveju, kai C cukraus kiekis eksporto tikslais pakeičiamas atitinkamu A ar B cukraus kiekiu, nuo tos dienos, kai užbaigiami eksporto formalumai, pakeistas kiekis kompensacijos suteikimo tikslais laikomas A cukrumi.

- 30 Atsižvelgiant į šios nuostatos formuluotę konstatuotina, kad joje tik nustatomas momentas, nuo kurio teisėtai kvotiniu cukrumi pakeistas C cukraus kiekis siekiant apskaičiuoti sandėliavimo išlaidų kompensaciją laikomas kompensavimo reikalavimus atitinkančiu cukrumi.
- 31 Esant tokiai situacijai, kokia susiklostė pagrindinėje byloje, kai gamintojas nori eksporto tikslais C cukraus kiekį pakeisti atitinkamu kvotinio cukraus kiekiu, kurį pagamino kitas gamintojas, taip pat reikia atsižvelgti į Reglamento Nr. 2670/81 2 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje numatytas sąlygas.
- 32 Iš šios nuostatos formuluotės matyti, kad pakeitimo teisėtumą lemia trys sąlygos. Pirma, pakaitinis cukrus turi būti priskiriamas prie Reglamento Nr. 2658/87 I priede pateiktos Kombinuotosios nomenklatūros 1701 kodo, antra, šis cukrus turi būti pagamintas kito tos pačios valstybės narės teritorijoje įsisteigusio gamintojo ir, trečia, pakeitimą atliekantis gamintojas privalo sumokėti 1,25 euro už 100 kg pakaitinio cukraus.
- 33 Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad iš pradinės Reglamento Nr. 2670/81 2 straipsnio 2 dalies antros pastraipos redakcijos vokiečių k. negalima daryti aiškios išvados, kad šia nuostata reikalaujama, jog pakaitinis cukrus būtų pagamintas kito tos pačios valstybės narės teritorijoje įsisteigusio gamintojo. Toje redakcijoje vartojama veiksmažodžio „pagaminti“ vienaskaitos forma, todėl vadovaujantis vien pažodiniu aiškinimu būtų galima manyti, kad sąlyga, pagal kurią pakaitinis gaminys turi būti pagamintas tos pačios valstybės narės teritorijoje įsisteigusio gamintojo, taikoma tik C izogliukozės pakeitimui.
- 34 Šiuo klausimu pakanka priminti, kad būtinybė vienodai taikyti, todėl ir vienodai aiškinti Sąjungos teisės nuostatas neleidžia, kad, kilus abejonių, nuostatos tekstas kuria viena iš kalbinių versijų būtų nagrinėjamas atskirai, ir reikalauja, kad jis būtų aiškinamas ir taikomas atsižvelgiant į kitas versijas oficialiosiomis kalbomis (žr., be kita ko, Sprendimo *Stauder*, 29/69, EU:C:1969:57, 3 punktą; Sprendimo *Moksel Import und Export*, 55/87, EU:C:1988:377, 15 punktą; Sprendimo *EMU Tabac ir kt.*, C-296/95, EU:C:1998:152, 36 punktą ir Sprendimo *Profisa*, C-63/06, EU:C:2007:233, 13 punktą).
- 35 Nepaisant to, kad pradinės redakcijos Reglamento Nr. 2670/81 2 straipsnio 2 dalies antros pastraipos formuluotė vokiečių k. gali būti daugiareikšmė, iš šios nuostatos teksto kitomis oficialiosiomis kalbomis, be kita ko, prancūzų, graikų, italų ir nyderlandų kalbomis, aiškiai matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas C cukraus pakeitimui eksporto tikslais nustatė sąlygą, kad pakaitinis cukrus būtų pagamintas kito tos pačios valstybės narės teritorijoje įsisteigusio gamintojo. Be to, ši sąlyga aiškiai išplaukia iš pagrindinės bylos aplinkybėms *ratione temporis* taikytinos šio reglamento redakcijos vokiečių k., visų pirma iš formuluotės „die von einem anderen auf dem Hoheitsgebiet desselben Mitgliedstaats ansässigen Hersteller erzeugt worden sind“.
- 36 Galiausiai, kadangi Reglamento Nr. 2670/81 2 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nustatytas reikalavimas, kad pakaitinis cukrus būtų pagamintas kito tos pačios valstybės narės teritorijoje įsisteigusio gamintojo, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nori sužinoti, ar ši nuostata galioja atsižvelgiant į Sąjungos teisę, visų pirma į laisvą prekių judėjimą reglamentuojančias pirminės teisės nuostatas, t. y. į SESV 34 ir 35 straipsnius.
- 37 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką SESV 34 ir 35 straipsniuose numatytų kiekybinių apribojimų ir lygiavėrcio poveikio priemonių draudimas taikomas ne tik nacionaliniams, bet ir Sąjungos institucijų priimtiems teisės aktams (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Denkavit Nederland*, 15/83, EU:C:1984:183, 15 punktą; Sprendimo *Meyhui*, C-51/93, EU:C:1994:312, 11 punktą; Sprendimo *Kieffer ir Thill*, C-114/96, EU:C:1997:316, 27 punktą ir Sprendimo *Alliance for Natural Health ir kt.*, C-154/04 ir C-155/04, EU:C:2005:449, 47 punktą).

- 38 Vis dėlto konstatuotina, kad Reglamento Nr. 2670/81 2 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje numatyta sąlyga, pagal kurią pakaitinis cukrus turi būti pagamintas kito tos pačios valstybės narės teritorijoje įsisteigusio gamintojo, – preziumuojant, kad ji yra apribojimas pagal SESV 34 ir 35 straipsnius, – bet kuriuo atveju pateisinama, nes ji yra neišvengiama pagrindiniu reglamentu nustatytos kvotų sistemos pasekmė.
- 39 Kaip matyti iš pagrindinio reglamento 3, 10 ir 14 konstatuojamųjų dalių, kvotų sistema yra viena iš cukraus BRO priemonių, kurios galutinis tikslas – stabilizuoti Sąjungos cukraus rinką, taigi, be kita ko, ir išlaikyti būtinas su Sąjungos gamintojų darbu ir gyvenimo sąlygomis susijusias garantijas. Pagal šią sistemą nacionalinės kvotos užtikrina gamintojams Bendrijos kainas ir jų produkcijos realizavimą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Koninklijke Coöperatie Cosun / Komisija*, C-68/05 P, EU:C:2006:674, 59 ir 62 punktus ir Nutarties *Isera & Scaldis Sugar ir kt.*, C-154/12, EU:C:2013:101, 46 punktą).
- 40 Kaip nurodyta šio sprendimo 22 punkte, tam Sąjungos teisės aktų leidėjas numatė cukraus gamybos paskirstymą Sąjungoje pagal valstybes nares. Cukraus gamybos reguliavimo tikslais valstybėms narėms pavesta visiems jų teritorijoje įsisteigusiems cukraus gamintojams pagal A kvotą arba B kvotą paskirstyti bazinius joms paskirtus kiekius.
- 41 Tačiau toks eksporto tikslais atliekamas C cukraus pakeitimas tarp skirtingose valstybėse narėse įsisteigusių gamintojų, kuriems taikomos skirtingos nacionalinės kvotos, galėtų sutrikdyti pagrindiniu reglamentu nustatytą kvotų sistemą. C cukraus pakeitimas eksporto tikslais, kaip antai aprašytas šio sprendimo 25 punkte, faktiškai prilygtų kvotų perleidimui iš pakaitinių cukrų tiekiančio gamintojo tą pakeitimą atliekančiam gamintojui. Dėl to visų pirma šių abiejų gamintojų kvotos nebeatitiktų jiems atitinkamų valstybių narių pagal bazinius jų kiekius iš pradžių paskirtų kvotų.
- 42 Taigi tai reiškia, kad tokia sąlyga, kokia nustatyta Reglamento Nr. 2670/81 2 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, neprieštarauja SESV 34 ir 35 straipsniuose numatytiems draudimams.
- 43 Atsižvelgiant tai, kas išdėstyta, į pirmąjį ir ketvirtąjį klausimus reikia atsakyti, kad kartu skaitomas Reglamento Nr. 1998/78 14 straipsnio 3 dalį ir Reglamento Nr. 2670/81 2 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą reikia aiškinti taip, kad esant tokiai situacijai, kokia susiklostė pagrindinėje byloje, kai gamintojas nori eksporto tikslais pakeisti C cukraus kiekį atitinkamu kvotinio cukraus kiekiu, kurį pagamino kitas gamintojas, kompensuojant sandėliavimo išlaidas reikia atsižvelgti į pastarojoje nuostatoje numatytas sąlygas. Prie šių sąlygų, be kita ko, priskiriamas reikalavimas, kad pakaitinis cukrus būtų pagamintas kito tos pačios valstybės narės teritorijoje įsisteigusio gamintojo. Išnagrinėjus pateiktus klausimus, nepaaiškėjo nieko, kas galėtų paveikti šios nuostatos galiojimą.

Dėl antrojo ir trečiojo klausimų

- 44 Antruoju ir trečiuoju klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės nori sužinoti, ar Reglamento Nr. 1998/78 14 straipsnio 3 dalį ir Reglamento Nr. 2670/81 2 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą reikia aiškinti taip, kad pagal jas iš gamintojo reikalaujama pradinį C cukraus kiekį fiziškai pakeisti pakaitinio cukraus kiekiu tam, kad C cukraus pakeitimas eksporto tikslais būtų teisėtas.
- 45 Iš pradžių reikėtų priminti, kaip buvo konstatuota šio sprendimo 30 punkte, kad Reglamento Nr. 1998/78 14 straipsnio 3 dalyje tik nustatomas momentas, nuo kurio teisėtai kvotiniu cukrumi pakeistas C cukraus kiekis siekiant apskaičiuoti sandėliavimo išlaidų kompensaciją laikomas kompensavimo reikalavimus atitinkančiu cukrumi. C cukraus pakeitimo eksporto tikslais kvotiniu cukrumi, kurį pagamino kitas gamintojas, teisėtumo sąlygos faktiškai nustatytos Reglamento Nr. 2670/81 2 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje.

- 46 Dėl pastarosios nuostatos konstatuotina, kad reikalavimas, pagal kurį pradinis C cukraus kiekis turi būti fiziškai pakeistas pakaitinio cukraus kiekiu, nėra paminėtas tarp joje suformuluotų sąlygų, nurodytų šio sprendimo 32 punkte. Todėl pagal minėtą nuostatą nereikalaujama tokio fizinio pakeitimo.
- 47 Šią išvadą patvirtina aplinkybė, kad, kaip pastabose raštu nurodė *Pfeifer & Langen* ir BLE, baltasis cukrus yra vienuvienas produktas, todėl tarp pradinio C cukraus ir pakaitinio cukraus nėra pastebimų fizinių skirtumų.
- 48 Be to, kaip matyti iš Reglamento Nr. 2670/81 5 konstatuojamosios dalies, C cukraus pakeitimo eksporto tikslais mechanizmu turėtų būti siekiama sudaryti gamintojui sąlygas įvykdyti pareigą eksportuoti C cukrų eksportuojant ne savo paties pagamintą cukrų. Reikalavimas fiziškai pakeisti pakaitinio cukraus kiekį prieštarautų šiam tikslui.
- 49 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į antrąjį ir trečiąjį klausimus reikia atsakyti, kad kartu skaitomas Reglamento Nr. 1998/78 14 straipsnio 3 dalį ir Reglamento Nr. 2670/81 2 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą reikia aiškinti taip, kad pagal jas iš gamintojo nereikalaujama pradinio C cukraus kiekio fiziškai pakeisti pakaitinio cukraus kiekiu tam, kad C cukraus pakeitimas eksporto tikslais būtų teisėtas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 50 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Kartu skaitomas 1978 m. rugpjūčio 18 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 1998/78, nustatančio cukraus sandėliavimo išlaidų kompensavimo taisyklės, iš dalies pakeisto 1988 m. birželio 13 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 1714/88, 14 straipsnio 3 dalį ir 1981 m. rugsėjo 14 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2670/81, nustatančio išsamias įgyvendinimo taisyklės dėl virškvotinės cukraus produkcijos, iš dalies pakeisto 1988 m. gruodžio 14 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 3892/88, 2 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą reikia aiškinti taip, kad esant tokiai situacijai, kokia susiklostė pagrindinėje byloje, kai gamintojas nori eksporto tikslais pakeisti C cukraus kiekį atitinkamu kvotinio cukraus kiekiu, kurį pagamino kitas gamintojas, kompensuojant sandėliavimo išlaidas reikia atsižvelgti į pastarojoje nuostatoje numatytas sąlygas. Prie šių sąlygų, be kita ko, priskiriamas reikalavimas, kad pakaitinis cukrus būtų pagamintas kito tos pačios valstybės narės teritorijoje įsisteigusio gamintojo. Išnagrinėjus pateiktus klausimus, nepaaiškėjo nieko, kas galėtų paveikti šios nuostatos galiojimą.**
- 2. Reglamento Nr. 1998/78 14 straipsnio 3 dalį ir Reglamento Nr. 2670/81 2 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą reikia aiškinti taip, kad pagal jas iš gamintojo nereikalaujama pradinio C cukraus kiekio fiziškai pakeisti pakaitinio cukraus kiekiu tam, kad C cukraus pakeitimas eksporto tikslais būtų teisėtas.**

Parašai.